

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΘΕΡΑΠΕΥΤΩΝ ΖΕΥΓΟΥΣ-ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Νίκος Σταθόπουλος : Ψυχίατρος παιδιών και εφήβων, Ομαδικός Αναλυτής, Οικογενειακός Θεραπευτής. Συντονιστής της Παιδείας Ομαδικο-Αναλυτικής Οικογενειακής Θεραπείας, Εκπρόσωπος της Ελλάδας στο *Psychoanalytic Couple and Family Section* της EFPP, Διδάσκων Μέλος του Οργανισμού και Επιστημονικός Υπεύθυνος του Διεπιστημονικού Κέντρου Αθηνών (ΔΕ.Κ.Α.) για το Παιδί και την Οικογένεια.

Περίληψη

“The institution of the family stands in a peculiarly central, crucial position. It faces inward to the individual, outward toward society, preparing each member to take his place in the wider social group by helping him to internalize its values and traditions as parts of himself.

From the first cry at birth to the last words of death, the family surrounds us and finds a place for all ages, roles and relationships for both sexes.

Our needs for physical, emotional and intellectual exchange, and for nurturance, control, communication and genital sexuality can all exist side by side and find satisfaction in harmonious relationship to one another.

It exists to make itself unnecessary, to release its members into the wider society as separate, autonomous beings, only to recreate there images of itself anew.

It has enormous creative potential, including that of life itself, and it is not surprising that, when it becomes disordered, it possesses an equal potential for terrible destruction. (...)”

Robin Skynner, *One Flesh: Separate Persons*.

Η θεωρία του Ασυνειδήτου, των Ενορμήσεων, των Αντικειμένων, του Εγώ και του Υπερεγώ - η Ψυχαναλυτική Θεωρία δηλαδή (φροϋδική, μεταφροϋδική και νεοφροϋδική) - προσπαθεί, δύο αιώνες τώρα να αναδείξει και να φωτίσει τον ψυχισμό του ανθρώπου, ως περιεχόμενο αλλά και ως σύνολο λειτουργιών, «φυσιολογικών» και «παθολογικών».

Θα μπορούσε κανείς να υποστηρίξει πως η αγνόηση και παράβλεψη της Οικογένειας και όλων των διανθρώπινων αλληλεπιδράσεων εντός αυτής από μέρους των ψυχαναλυτών θα ήταν υπεραπλούστευση και αμέλεια. Παρά ταύτα, ακόμα και μέχρι τώρα, η Θεραπεία Ζεύγους και η Οικογενειακή Θεραπεία έχουν συνδεθεί στενότερα με τη Συστημική Θεωρία και την αντίστοιχη τεχνική προσέγγιση. Ο Ψυχαναλυτικός λόγος και οπτική επί του συγκεκριμένου θέματος δεν έχουν ακόμα κατακτήσει τον χώρο που τους ανήκει στη συνείδηση του κόσμου. Κάποιοι υποστηρίζουν πως χρειαζόταν να εμφανιστεί η Ομαδική Ανάλυση (Group Analysis) για να βρει και αυτή, η Ψυχανάλυση, την κατάλληλη φόρμα για να προσεγγίσει θεραπευτικά το ζευγάρι και την οικογένεια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Bowlby, J. (1995) Δημιουργία και Διακοπή των Συναισθηματικών Δεσμών. Αθήνα: Καστανιώτης.
2. Donovan, J. (2003) Short-Term Object Relations Couples' Therapy. New York: Routledge.
3. Emde, R., - Leuzinger-Bohleber, M. (2014) Early Parenting and Prevention of Disorder. London: Karnac.
4. Ruzsyczynski, S. (1993) Psychotherapy with Couples - Theory and Practice at the Tavistock Institute of Marital Studies. London: Karnac.
5. Scharff, D.E., Savege Scharff, J. (1991) Object Relations Family Therapy. New York: Aronson.
6. Skynner, R. (1976) One Flesh: Separate Persons. Principles of Family and Marital Psychotherapy. London: Constable.
7. Winnicott, D.W. (1958) Through Paediatrics to Psychoanalysis, Collected Papers. Karnac. Repr. 1992.
8. Winnicott, D.W. (1992) Μωρά και Μητέρες. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
9. Winnicott, D.W. (1995) Συζητήσεις με τους Γονείς. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.
10. Winnicott, D.W. (2003) Διαδικασίες Ωρίμανσης και Διευκολυντικό Περιβάλλον. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα.